

***A nins cu primăvară

Bragagiu

A nins cu primăvară
Pe pomii din livadă
Și-n crengi se adună
Troienele grămadă.

O dalbă încântare
Lucește-n gingășie
Din razele de Soare
Citind o melodie.

E-atâta prospețime
În aerul albastru
C-orice podbal mărim
Ia important ca astru.

Privirile-i de aur
Îndreaptă spre copacii
Unde în plisc un graur
Lumini aduce-ncoace.

Și parcă-s prins în toate
Ca apa în găleată,
Dar simt că-n libertate
Sunt cum n-am fost odată.

Tot cerul e în mine
Ca într-un bob de rouă
Prierul când m-aține
În ziua lui cea nouă.

Neînsemnat în spulber
De fluturi și petale
Depart de la urbe
Cu sufletul și cale,

Privesc doar fără față
Și fără de foloase
Descoperind că-n viață
Sunt clipele frumoase.

Mă doare tocma-n sânge
Pășirea fără urme...
Iar primăvara ninge

Pe tâmpilele-mi în brume.
Victor Bragagiu